

fremme Kunsten mest, er Ændringsforslag Nr. 2.

Jeg har nogle enkelte Bemærkninger at gøre om Ændringsforslag Nr. 3. Jeg forstaaer ikke, hvorfor man er saa ivrig, thi naar man ikke er helt sikker paa, at man vil gaa til en Dobbeltscene, hvorfor vil man saa absolut købe de to Ejendomme? Man siger, det er for at være sikker paa at kunne faa disse Ejendomme til den Pris, der nu er Tale om — for øvrigt er Prisen vistnok ikke 400 000 Kr., men, saa vidt jeg ved, 403 000 Kr., men det har ikke stort at sige. Jeg synes for Resten ikke, der er nogen Udsigt til, at vi skal faa stigende Ejendomspriser, vi er vist naaet op til Toppen i den Retning, og der er derfor ingen Anledning til at købe de nævnte Ejendomme nu; man kunde jo eventuelt, hvis det skulde blive nødvendigt, ekspropriere dem; der er ingen Fare for, at de skal løbe fra Staten. Staten har i Øjeblikket Brug for alle de Pengemidler, som det er muligt at skraabe sammen, og jeg er derfor enig med Finansministeren, som overfor mig har erklæret, at han synes, det er ganske mærkværdigt under disse vanskelige Forhold at ville anbringe Pengemidler i saadanne to Ejendomme, som man altid vil kunne skaffe sig. Endvidere staaer der i dette Ændringsforslag med vage Ord, at man ønsker at faa Ministeren til i den kommende Rigsdagssamling at fremsætte et Lovforslag om Dobbeltscenen. Jeg ved ikke, hvorfor man ikke i Betænkningen har trykt det virkelig fuldt udarbejdede Forslag om en Dobbeltscene, som jeg har sendt til Udvalget. Efter mit Syn paa Sagen vil det være umuligt at udarbejde et andet Forslag end dette, der med Hensyn til Tegninger og Detailler er fuldkommen lige saa udarbejdet som Forslaget om Casino-Planen. Jeg ved ikke, om det skulde være, for at Mindretallet under Nr. 3 derved kan ligesom have en Dækning, at Ministeren skal komme med et nyt Forslag.

Dersom det bliver den nuværende Minister — hvad det forhaabentlig ikke bliver —, vil han blive nødt til at komme netop med det Forslag, der er udarbejdet. Der vil ganske vist blive nogle andre Priser, fordi Priserne til den Tid vil være noget anderledes, men naar man har siddet i Udvalget og arbejdet med den Plan, vil man dog hurtigt kunne faa disse Priser fastslaaede. Men saa gaar Forslaget ud paa, at det skal være et Forslag fra Ministerens Side af en vis Art, nemlig et Forslag, der lader den nuværende Scene

paa det kongelige Teater blive staaende uforandret. Under Sagens første Behandling sagde jeg til det ærede Medlem for Assens-Kredsen (Klaus Berntsen), som da var inde paa den samme Tankegang, at en saadan Dobbeltsceneplan vilde jeg ikke kunne forelægge Forslag til, en saadan Dobbeltsceneplan vilde ikke kunne blive tiltraadt af nogen sagkyndig, og en saadan Dobbeltsceneplan troede jeg neppe vilde kunne blive ført igennem i Rigsdagen. Og hvorfor? Fordi det ikke godt lader sig gøre, naar man vil have en Dobbeltscene for alle Kunstarter, at favorisere den ene Kunstart ved at give den en fuldt moderne Scene med alle moderne tekniske Indretninger og saa lade den anden Kunstart blive paa en i høj Grad forældet Scene, maaske den mest forældede, vi har i København. Det vilde ikke alene være uretfærdigt mod Kunstarterne, men det vilde være i allerhøjeste Grad uøkonomisk for Staten at lade den ene Kunstart, den, der bruger det meste Personel og det største Maskineri, blive paa en gammel, ganske utidssvarende Scene, hvor der kræves et ganske utrolig stort Apparat af Maskinfolk og Tjenere, som koster Staten uhyre.

Naar dette Mindretal har stillet den Plan op, at man skulde kunne bygge en saadan Dobbeltscene for 6 600 000 Kr., saa er det kommet til dette Tal, ved at det har regnet først 400 000 Kr. — skulde altsaa være 403 000 Kr. — til de to Ejendomme, dernæst 3 700 000 Kr. til den nye Talescene — den skal være moderne indrettet — og endelig 2 500 000 Kr. til Magasinbygningen med Bro og Tunnel samt Kedelanlæg. Dette giver tilsammen 6 600 000 Kr. Og saa, siger dette Mindretal, vil det ikke gaa videre. Jeg vil gerne spørge: Naar man nu laver en ny Magasinbygning med Bro over og Tunnel under Tordenskjoldsgade, fordi det skal være praktisk og nemt, at man fra Magasinbygningen gennem en Tunnel skal kunne føre alt, hvad der hører til Teatrets Brug, over til Teatret, kan man saa nøjes med at lade dette være til Talescenen, men lade den gamle Scene ligge uden dette? Det er jo ikke de Herrer's Mening, at man f. Eks. skal føre alle Sætstykker og lignende over pr. Flyvemaskine. Saa langt kommer vi vel ikke til den Tid. Det er vel de Herrer's Mening, at den Slags Ting skal føres gennem Tunnelen, og da bliver det ret umuligt at lade den gamle Scene ligge i den Skikkelse, hvori den ligger nu. De Herrer bliver virkelig nødt til at lave den